bib15875027_18851006_146184_117_0002

Inköping den 6 Oktober

Dagen om unionens upplösning

Den svenske man har skrifvit till *Morgenbladet* i Kristiania ett bref, som af *Svenska Dagbladet* ofvan återgifvet. Brefskrifvaren påpekar den förändrade utbredning, tanken på Unionens upplösning erhållit här i Sverige, något hvarå "Svenska Dagbladets" stigande upplaga äfven kan anses som ett exempel. Brefskrifvaren säger:

Denna opinion utbreder sig till hogar och hyddor med en snabbhet, som förvånar och förskräcker vännerna af den bestående förening.

Inom den svenska hogern är, efter allt att döma, flertalet för unionens upplösning. Jag har flera gånger varit vittne till, huru förening en i temligen stora sällskap af detta parti redan ej haft en enda försvarare, fastän meningarna om tillvägagående för dess upplösning och om vårt slutliga mål varit delade. Ett tort antal tidningar inom högerpressen, såväl utanför som i hufvudstaden, taga nu, liksom tydligen N. D. A., öppet till orda för unionen upplösning, och dessa tidningar höra dels till landets mest spridda, mest ansedda och sålede mest inflytelserika organ.

Inom vänstern är stämningen kyssammare än äfven här äro meningarna ytterst delade och sympatierna för unionen, der de ännu finnas, så svaga och osäkra, att de lätt kunna förändras eller öfverröstas. Äfven här har misstycket med föreningen funnit inträde, är i otvetydig tillväxt, och det torde i denna stund ej vara möjligt att med någon större grad af sannolikhet förutsäga, huru opinionen inom partiet kall utveckla sig.

Ingenting är detta mitt påstående mustrera tydligt af vensterpressens hållning under senaste den. De organ, som ifrigast fört Norges talan för den svenska allmänheten, hafva blifvit förtigtigare i sina yttranden eller hafva alldeles upphört att beröra unionella frågor eller hafva börjat göra det på ett sätt, som antyder möjligheten af, att de i en nära framtid kanske skola instämma i det allt starkare ljudande ropet på unionens upplösning."

Utan att fråga, så börjar det lata inom det.

Sverdrup må gerna för Sverige bifva vad han påtagligen sträfvar efter, president för republiken Norge. Derom hafva vi ingenting att säga och dermed hafva vi ej heller något att göra. Norges rättighet att sköta sig sjelfständigt är ju numera erkänd och afgjord sak.

Norriges sjelfständighetsrätt är emellertid mindre. Vi kunna också ej antaga, att en att svenska riksdagens båda kamrar skola med stark majoritet vid förstkommande tillfälle vederbörligt tillbakavisa flertalet norska stortingets planer att befästa sitt välde äfver oss.

Skola vi en gång äfven hafva eller i framtiden af en president, vilja vi åtminstone helst hafva en svensk.

Frågan om Norges likställighet med Sverige i vårt utrikeskabinett kan ännu ej anses komma att konstitutionelt och officielt behandlas hos oss förr än omkring tre à fyra månader.

Under dessa månader bedåda en hatlig och illig polemik, som inom den svenska tidningspressen under loppet af dessa månader.

Från Balkan-halfön

Det har blåst i ledet af tiden.

Balkan-bålen har nyligen ett upp- och utbrutit och det hotar att sprida sig vidare mera. Och hvad är det som tilltalar folket i förevarande rörelser? Ingenting annat än den nationella känslan, ingenting annat än stamförvandtskapen. Känna sig Bulgarer, Östrumelier, Serber och Macedonier, hvilka stammar, hvad åtminstone det sjelfva folket beträffar, ännu befinna sig på en, relativt till det svenska folket, icke fördeles hög civilisatorisk ståndpunkt, känna sig de manade, — för bevarandet af sin nationliga sjelfständighet — att draga svärdet, så torde man väl ej heller kunna ifrågasätta att icke äfven det svenska folket skall veta och förstå att upprätthålla vårt lands nationella, politiska och sjelfständiga tillvaro, allra helst då det hos oss blott gäller, icke att göra det med svärdet, utan endast och allenast med voterings-sedeln.

Ingenting är det sant att Balkan-nationen har gripning har glädjen att se sina furstar och spetsen för det nationella sträfvandet, samt att vår konung befinner sig i något olikt läger. Men lika mycket! Det svenska folket har numera den sjelfmedvetna egenskapen att kunna både stå och gå på egna fötter.

Karl Ifvarsson

Under några postdagar tillbaka hemtade vi i korrespondens från Stockholm erfarit att tvenne riksdagsfullmägtige i andra kammaren, herrar Carl Ifvarsson och Lyttkens, sammanträffat der, samt under samtal sig emellan kommit till det resultat, att man vid nästa riksdag borde vägra alla anslagskraf från regeringens sida och fortfarande hålla ut dermed intill dess grundskatterna blifvit afskrifna. Sådan som regeringen nu är sammansatt och såsom den samma i åtskilliga vigtiga fosterländska frågor tillvägagår, hafva vi, för vår del, visserligen icke något emot planen. Erkänna måste vi dock att vi äro långt ifrån att se endast allenast i grundskattefrågan ett tillräckligt skäl för en så ödesdiger afsigt. Långt derifrån. Trenne andra frågor hafva för oss nu tråd förgrunden, neml. den norska frågan, försvarsväsendets reorganisation på indelningsverkets grund, samt upptagandet af den stridsandske, som utlandet i protektionistisk rigt ning kastat emot oss. Intill dess regeringen dessa tre punkter ställer sig på verklig fosterländsk grund, må för oss alla anslagskraf från dess sida gerna förkastas. Hvad speciellt grundskatternas afflyftning beträffar kan man vara förvissad om att de — under förutsättning af indelningsverkets fördelning på alla skattskyldige — förr eller senare måste afskrifvas. I sådant afseende bör landet kunna lugna sig och med trygghet se framtiden till mötes. Så vigtig grundskattefrågan än är, utgör den dock för det när varande icke rikets lifsfråga.

Nerbro tidning för den 1 Oktober innehåller en uppsats, äfven behandlande hr Carl Ifvarssons och Lyttkens sammanträffande i Stockholm och deras dem emellan öfverenskomna plan för och vid nästa riksdag.

Den [illegible] vetter, som vid sammanträdet [illegible] uppgjordes, får man veta, att skatteskrufningsfrågan genast på nytt skall upptagas och nu drifvas för sig utan allt samband med försvarsfrågan. Resultatet, låter man oss veta, [illegible]

[illegible] skada i Amerika. grundskattelagstiftningen skall varda fullbordad inom mycket kort tid, än som var i fråga år 1883, och att ederlaget skall regeringen och första kammaren få intet eller så godt som intet. Första kammaren skall ända intill sista biten få äta upp det sura äpple, hvari den var nog besked att bita; år 1886 års riksdag och, vi tage det för gifvet, dess närmaste efterföljare skola [illegible] [illegible] [illegible]